

Så er det jo sådan, at når vi indfører en regel og nogle ikke opfylder betingelserne, ja, så får det altså nogle konsekvenser, og det er sådan set også meningen med det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er der mulighed for, at Rune Lund kan få det sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Nu har vi jo diskuteret to eksempler, et torturoffer og en person under behandling for anoreksi, som vi har fremstillet først som totalt fiktive eksempler, men som viser sig at være mennesker i den virkelige verden af kød og blod.

Vi har nogle mennesker, som vil blive ramt af de regler, som beskæftigelsesministeren står i spidsen for. Derfor vil jeg gerne spørge: Vil beskæftigelsesministeren sikre og garantere, at de to konkrete mennesker, der her er tale om, enten bliver overflyttet til matchgruppe 5, eller, som en anden løsning, at de her mennesker ikke vil blive ramt, selv om de er i matchgruppe 4, af de regler, som ministeren nu er ved at indføre? Vi har at gøre med mennesker, som ikke kan – ikke kan må jeg sige til ministeren – arbejde de her 300 timer i løbet af 2 år.

Kl. 17.40

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må sige til hr. Rune Lund, at jeg jo ikke er sagsbehandler. Det er ikke mig, der i det daglige sidder og tager stilling til, om mennesker tilhører den ene gruppe eller den anden gruppe. Det er professionelle medarbejdere i kommuner, der sidder og tager stilling til det, og som er trænet i og uddannet til at vurdere de her ting. Og hvis det er sådan, at de vurderer, at en person ingen arbejdsevne har, så er den pågældende ikke omfattet af det her system. Hvis de vurderer, at den pågældende har en arbejdsevne, ja, så er den pågældende omfattet af det her system. Og hvad enten man har haft traumer eller har anoreksi eller andre sygdomme eller lidelser, så skulle det jo meget gerne være sådan, at man gradvis kommer ud af den situation, man er i, og på et eller andet tidspunkt bliver parat til at tage et arbejde.

Men det er som sagt en vurdering, som medarbejderne i socialforvaltningen foretager, hvor de ser på personens situation som helhed, og det er ikke en vurdering, som ministeren foretager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 579

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Per Clausen (EL):

»Vil ministeren redegøre for, om der ikke er et betydeligt sammenfald mellem de personer, som siden indførelsen af kontanthjælpsloftet og den nedsatte ydelse for ægtepar på langvarig kontanthjælp er blevet fattigere, og de personer, som ifølge aftalen om »en ny chance til alle« vil miste retten til kontanthjælp, hvis de pågældende ikke har haft 300 timers ordinært arbejde inden for 2 år?«

Per Clausen (EL):

Det her spørgsmål handler jo om, at det ikke er første gang, man gennemfører nogle forringelser eller skærer nogle hjørner fra, som ministeren siger, inden for kontanthjælpsområdet. Det, som jeg gerne ville have oplyst, er, om det i virkeligheden ikke er sådan, at hvis vi kigger på de mennesker, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet og den nedsatte ydelse for ægtepar på langvarig kontanthjælp, er det så ikke i stor udstrækning de samme mennesker, som nu kan forvente at blive ramt af den her ordning, hvor de kan miste retten til kontanthjælp?

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er to forskellige regelsæt på det her område med to forskellige formål. Der er loftet over kontanthjælp, og så er der 300-timers-reglen for ægtepar på kontanthjælp. De to regelsæt er forskellige, og det vil være sådan, at der er nogle, der rammes af kontanthjælpsloftet, og andre, som rammes af 300-timers-reglen, som vi diskuterer. Indretningen af de to ordninger er forskellig, men for begge ordninger gælder det, at vi skal lave et system, hvor der er incitamenter til at påtage sig et arbejde.

Jeg vil gerne understrege igen, at det for mig er vigtigt, at vi indretter vores systemer sådan, at det kan betale sig at arbejde. Jeg tror, det vil være utænkeligt, at et Folketing anno 2005 vil lave systemer, hvor det ikke kan betale sig at arbejde.

Per Clausen (EL):

Nu er der flere måder at sikre på, at det kan betale sig at arbejde. Det Radikale Venstre har